

ad § 8.

ad A. Island.

ad 1. a. Er ligesom i Forslaget til Finantsloven for 1870—71 opført efter Gjennemsnittet af de 5 Finantsaar 1864—65 til 1868—69, da Regnskaberne for Finantsaaret 1869—70 ved Affattelsen af nærværende Budget endnu ikke alle vare indkomne.

ad 1. b. Er her efter Regnskaberne for 1869—70, jfr. Loven af 26de Marts 1870 § 7, opført med en rund Sum af 400 Rd.

ad 1. c. Ifølge Fordehøgskaseregnskabet for 1869—70 og Bestemmelsen i Lov af 26de Marts 1870 § 7 er denne Indtægt her opført med 250 Rd.

ad 2. a. Indtægten paa denne Conto er her opført med 60 Rd. mindre end i Finantsloven for Finantsaaret 1870—71, hvilket hidrører fra, at Forpagtningsafgiften for Myra Sjøssel er foreslaaet nedfat fra 100 Rd. til 80 Rd., og Forpagtningsafgiften for Vardastrands Sjøssel fra 60 Rd. til 20 Rd. I det iøvrigt henvises til Anmærkningerne til Forslaget til nævnte Finantslov Side 103, skal man med Hensyn til de berørte Medsættelser bemærke Følgende: Embedet som Sjøsselmand i Snæfellsnes Sjøssel, der blev ledigt i Efteraaret 1868, har siden været opslaaet vacant, men da der ikke er indkommen nogen Ansøgning om samme, er der ikke Udsigt til, at det vil kunne blive besat med nogen kvalificeret Person, medmindre der kunde træffes Foranstaltning til Forhøielse af de Embedet for Tiden tillagte Indtægter, som kunne anslaaes til c. 450 Rd. aarlig. Da Sjøsselmanden i Vardastrands Sjøssel har indgivet allerunderdanigst Ansøgning om Afsted, vil ogsaa dette Embede blive ledigt, men da dets Indtægter ere endnu ringere end Snæfellsnes Sjøssels — c. 400 Rd. aarlig — er der ligesaa ringe Udsigt til, at samme kan blive besat som hiint. Med Hensyn hertil paalagde Justitsministeriet allerede under 15de April 1869 Amtmanden over Islands Bestamt at tage under Overveielse, om der ikke ved en Omfordeling af de tilgrændsende Jurisdictioner maatte kunne tilveiebringes en saadan Lønningsforbedring for Sjøsselmandsembedet i Snæfellsnes Sjøssel og, i Tilfælde af eventuel Vacance, for Sjøsselmandsembedet i Vardastrands Sjøssel, at de kunde forventes at ville blive ansøgte af kvalificerede Supplicanter. De af Amtmanden over Bestamtet i Henhold hertil fremsatte Forslag gif ud paa, at Hnappadals Sjøssel, som hidtil har været forenet med Myra Sjøssel til en Jurisdiction, der for Tiden er ledig, skulde henlægges til Snæfellsnes Sjøssel, saaledes at Forpagtningsafgiften, som af de forenede Myra og Hnappadals Sjøsseler udgjør 100 Rd., for Myra Sjøssel bestemtes til 80 Rd. og for de forenede Snæfellsnes og Hnappadals Sjøsseler til det nu for Snæfellsnes Sjøssel alene fastsatte Beløb af 40 Rd., eller in subsidium til 60 Rd., hvorved Indtægterne af Myra Sjøssel vilde gaae ned til c. 900 Rd., og Indtægterne af Embedet som Sjøsselmand i Snæfellsnes og Hnappadals Sjøsseler blive c. 700 Rd. eller c. 680 Rd., eftersom Forpagtningsafgiften for de forenede Sjøsseler blev fastsat til 40 Rd. eller 60 Rd. aarlig. Med Hensyn til Vardastrands Sjøssel yttrede den nævnte Embedsmand, at der paa Grund af Sjøsselets usle Indtægter neppe var anden Udvei end at dele det mellem de tilgrændsende Dala og Saffjords Sjøsseler, hvorhos han, da vedkommende Sjøsselmand var blevet suspenderet, søgte og erholdt Justitsministeriets Tilladelse til foreløbig at iværksætte en slig Deling, saaledes at Sjøsselmandene i de to nævnte Sjøsseler constitueredes henholdsvis i de 5 sydlige og i de 5 nordlige Kepper af Vardastrands Sjøssel. Forinden imidlertid endelig Bestemmelse toges saavel i Henseende til den anthvede Deling som i Henseende til Forslaget om en Omfordeling af Jurisdictionforholdene mellem Snæfellsnes Sjøssel og